

[Rimstad.]

ordning, der fra gammel tid har været gældende i havnene, hvor søfolk også ved forsinket ankomst, efter lukketid, har tilladelse til at indkøbe levnedsmidler o. lign. i skibsprovianteringsforretningerne.

Også bestemmelserne om dispensation fra lukketiderne i forretningerne på Hovedbanegården og i Kastrup Lufthavn hilser vi med glæde, for vi ser i det foreslåede arrangement begyndelsen til en fjernelse af det snæversyn, der har karakteriseret myndighedernes administration af borgernes vilje i dette spørgsmål. Selv om den ene på disse områder har svært ved at unde den anden noget — og det er jo tilfældet — kan vi vel endelig alle unde vort samfund det blomstrende turistliv, som mådelige kår for turisterne alt for længe har hindret i væksten.

Jeg vil i denne forbindelse gerne spørge den højtærede handelsminister, hvad grunden er til, at ændringsbestemmelserne kun skal gælde for Københavns Hovedbanegård. Efter vor opfattelse findes der også i det øvrige land et turistliv, som kan betinge, at lignende ordninger som den københavnske med fordel kan indføres dér. Selve arrangementet med at holde åbent på en banegård af hensyn til turisternes forsyning er en slags sikkerhedsventil, som den almindelige befolkning også kan have stor gavn af. Jeg tænker i denne forbindelse særlig på banegårdene i Århus, Ålborg, Odense og måske Fredericia. Burde man ikke undersøge, om ikke et behov også her er til stede?

Jeg har godt nok i den højtærede handelsministers fremsættelsestale bemærket den ulyst, som han giver udtryk for med hensyn til principielle drøftelser af lukkeloven ved denne lejlighed, og jeg forstår særdeles vel denne ulyst, som jeg bestemt ikke skal dadle den højtærede handelsminister for; vi ved jo alle, at lukkeloven er et meget ømtåligt problem for overordentlig mange mennesker. Men trods den højtærede ministers advarende ord over for at diskutere lukkeordningsprincipper vil jeg dog henlede hans opmærksomhed på en lukkeordning, som findes bl. a. i Skotland, og som synes at tilfredsstille mange af de implicerede parter. Derovre holder man både onsdag og lørdag som halv fridag i butikkerne, men til gen-

gæld holder man åbent noget længere de øvrige 4 dage i ugen, for at folk på kontorerne og på arbejdspladserne kan få bedre indkøbsmuligheder.

Jeg skal endelig nævne, at også vi i detaljer har kendskab til den henvendelse, som den højtærede handelsminister har modtaget fra kioskejerne om udvidelse af vareudvalget. Vi finder, at der i denne henvendelse er adskillige gode argumenter for at imødekomme de fremsatte ønsker, og ser gerne, at hensyn tages til dette under udvalgsbehandlingen.

I øvrigt skal vi som nævnt anbefale det foreliggende lovforslag.

Horn: Jeg har bedt om ordet for at fremføre et problem, som efter min formening burde løses i forbindelse med det foreliggende lovforslag om ændringer i lukkeloven.

Det drejer sig om handelen med benzin og andre brændstoffer fra tankstationer. Efter den gældende lovs § 4 h er benzinhandel undtaget fra lukkelovens bestemmelser. For så vidt er benzinhandlerne frit stillet med hensyn til, om de vil have åbent eller ej, men i virkeligheden er de det ikke, idet benzinimportørerne, navnlig hvor der er tale om forpagtninger, er imod, at benzinhandlerne, tankstationerne, aftaler turnusordninger. En gruppe af disse benzinhandlere kan derfor siges at have en ordning, som nærmest svarer til den, hovbønderne havde her i landet før 1788.

Centralforeningen af Benzinforhandlere i Danmark, som repræsenterer, jeg tror godt 3 000 medlemmer, har gentagne gange forsøgt at få disse stavnsbåndsvilkår ophævet, men forgæves. Allerede da man i 1949-50 arbejdede med den nugældende lukkelov i det høje ting, henvendte centralforeningen sig til folketinget og bad om støtte til at skabe sådanne arbejdsvilkår for dens medlemmer, som folk flest har her i landet, fordi foreningen under de forhandlinger, som indtil det tidspunkt var ført med importørerne, ikke havde kunnet vinde forståelse for ønsket om at skabe menneskelige arbejdsforhold.

Det fremgår af den betænkning, som det daværende folketingsudvalg afgav den 12. maj 1950, at udvalget havde beskæftiget sig med en henvendelse fra benzinforhandlerne og var helt klar over, at der var